

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE FILEMONILLE

SISÄLLYSLUETTELO

JOHDANTO	2
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE FILEMONILLE LUKU 1	4

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE FILEMONILLE

JOHDANTO

"Paavali, Jeesuksen Kristuksen vanki, ja veli Timoteus rakkaalle Filemonille, työtoverillemme, ja Appialle, sisarellemme, ja Arkippukselle, taistelutoverillemme, ja sinun kodissasi kokoontuvalle seurakunnalle.

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!" 1:1-2

Filemon - on kreikkalainen miehen nimi ja merkitsee ystävällinen, rakkaudellinen ja hän oli nimensä mukainen mies. Hän oli tullut uskoon Paavalin julistuksen kautta, kun tämä toimi Efesossa. Aluksi apostoli tervehtii häntä rakkaana työtoverina ja antaa tunnustuksen hänen rakkaudestaan pyhiä kohtaan, ja jotka kokoontuivat hänen kodissaan. Filemonilla oli orja, joka oli paennut hänen luotaan. Tämä oli lähtenyt Roomaan, jossa hän oli käynyt tervehtimässä Paavalia vankilassa ja tullut uskoon. Nyt hänet lähetettiin takaisin herransa luo mukanaan kirje Filemonille, jossa apostoli pyytää Filemonia ottamaan Onesimuksen hyvin vastaan, niin kuin Paavalin, ei enää orjana, vaan rakkaana veljenä. Historia tietää kertoa, että hän oli Kolossan seurakunnassa paimenena ja hän koki marttyyrikuoleman, kun hänet kivitettiin yhdessä vaimonsa, poikansa ja Onesimuksen kanssa.

Kirjeen erityispiirre näkyy jo alkusanoissa, joissa Paavali esittäytyy Herran Jeesuksen vankina. Kirjeen on kirjoittanut apostoli Paavali Roomassa samoihin aikoihin kuin Kolossalaiskirje vuosina 61-63. Kirje Filemonille on esimerkki rakkaudellisesta viisaudesta ja huomaavaisuudesta. Kirjeessä ei vaadita yleisesti luopumaan orjien pitämisestä, vaan siinä käsitellään orjan ja hänen isäntänsä välisestä suhteesta Jumalan seurakunnassa. Orja ja hänen isäntänsä ovat samassa asemassa Kristuksessa.

Filemon oli varakas mies ja hänellä oli tilava koti, jonka hän oli avannut seurakunnan käyttöön ja hänellä oli orjia.

Kirjeen varsinainen syy oli se, että orja oli karannut isäntänsä luota jostakin syystä, mahdollisesti jostakin rikoksesta esimerkiksi varkaudesta. Ja siksi hän oli paennut Roomaan, jossa Epafras on todennäköisesti vienyt hänet Paavalin tykö. Mahdollista on myös se, että hän karkasi vain tavatakseen Paavalin, ennen kuin hän lähtee täältä ajasta. Roomassa Onesimus oli etsinyt Paavalia, uutta isäntää ja alkoi palvella apostolia. Hänestä oli paljon hyötyä apostolille, joka mielellään olisi pitänyt hänet luonaan, mutta katsoi oikeammaksi lähettää hänet takaisin Filemonin tykö. Siksi apostoli päätti kirjoittaa tämän kirjeen, jossa hän pyytää Filemonia armahtamaan orjaa. Ja tässä luottamuksessa hän vetoaa Filemonin rakkauteen Kristuksessa.

Onesimus merkitsee hyödyllinen ja nyt hänestä oli tullut apostolin hengellinen poika ja hän oli ennen uskoon tuloaan isännälle hyödytön, mutta nyt hyvin hyödyllinen. Apostoli pyytää, että Filemon ottaisi karanneen orjan vastaan niin kuin veljen, samoin kuin hän ottaisi apostolin itsensä. Ja jos orja olisi jotakin velkaa Filemonille tai tehnyt jotakin vääryyttä, se pantakoon Paavalin laskuun.

Martin Luther on todennut: "Jokainen meistä on Kristuksen Onesimus". Hänelle yksikin karannut orja on kallis, kerran Jumalan kirjassa, mainitsemisen arvoinen".

Lopuksi apostoli ilmoittaa toivovansa, että hän uskovien esirukousten mukaisesti saisi käydä heidän luonaan. Hän lähettää terveiset luonaan olevilta työtovereilta Epafraalta, joka on nyt Paavalin vankitoverina, sekä Markukselta, Aristarkukselta, Deemaalta ja Luukkaalta.

Kirje päättyy apostoliseen Herran siunaukseen.

"Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa. Amen"

KÄÄNNÖSKORJAUKSIA

Kallistus - korjattu teksti

~ käännösajatus

1:1 "Paavali, Kristuksen Jeesuksen vanki,"

Sanajärjestys - Herra Jeesus, Jeesus Kristus, mutta silloin kun puhutaan seurakunnasta tai yksilö uskovasta tulee olla Kristuksessa Jeesuksessa, mutta sen sijaan Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa

1:2 "und Appia, der Lieben, und Archippus, unserm Streitgenossen, und der Gemeinde in deinem Hause:" Luther 1540

"ja rakkaalle Appialle, sisarellemme"

1:7 Paljon iloa ~ kiitollisuuden ilon

1:22 Maja - majapaikka

Sanaa luonasi ei alkuteksti tunne

1:25 Kirje tulisi päättä - Amen; Biblia

Joissakin teksteissä on loppumainintana: "Kirje Filemonille kirjoitettu Roomasta palvelija Onesimuksen kanssa". Biblia

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE FILEMONILLE LUKU 1

"Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!"

Apostolin tervehdys; 1:1-3

Filemonin rakkaus ja usko; 1:4-7

Vetoomus Onesimuksen puolesta; 1:8-21

Loppu-tervehdykset ja apostolinen Herran siunaus; 22-25

"Paavali, Jeesuksen Kristuksen vanki, ja veli Timoteus rakkaalle Filemonille, työtoverillemme, ja Appialle, sisarellemme, ja Arkippukselle, taistelutoverillemme, ja sinun kodissasi kokoontuvalle seurakunnalle.

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!" 1:1-2

Apostolin tervehdys; 1:1-2

"Paavali, Kristuksen Jeesuksen vanki, ja veli Timoteus rakkaalle Filemonille, työtoverillemme," 1:1

1:1 "Paavali, Jeesuksen Kristuksen vanki,"

Sanajärjestys - Herra Jeesus, Jeesus Kristus, mutta silloin kun puhutaan seurakunnasta tai yksilö uskovasta tulee olla Kristuksessa Jeesuksessa, mutta sen sijaan Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa.

Apostoli esittäytyy Jeesuksen Kristuksen vankina. Hän ei siis ollut ensisijaisesti Rooman vanki, vaan Jeesuksen Kristuksen, jonka kädessä on koko elämämme ja kerran lähtemisemme. Vaikka tämä kirje on osoitettu Filemonille, niin toki se on tarkoitettu koko Kristuksen ruumiille. Sen pääajatuksena on rakkauden viisaus, joka uhrautuu ja on huomaavainen.

"ja Appialle, sisarellemme, ja Arkippukselle, taistelutoverillemme, ja sinun kodissasi kokoontuvalle seurakunnalle.

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!" 1:2-3

1:2 "und Appia, der Lieben, und Archippus, unserm Streitgenossen, und der Gemeinde in deinem Hause:" Luther 1540

"ja rakkaalle Appialle, sisarellemme"

Appia oli Filemonin vaimo ja teksti käyttää hänestä rakkaalle Appialle ja he ottivat karanteen orjan vastaan ja he olivat avanneet kotinsa oven. Arkippus ja Filemon olivat sananjulistajia ja he olivat toimineet apostolin kanssa läheisessä yhteistyössä.

Uskovat kokoontuivat aluksi kodeissa alkuseurakunnan mallin mukaisesti. Ja Herramme Jeesus Kristus tervehtii aluksi Filemonin kodissa kokoontuvaa seurakuntaa apostolin kautta armolla ja rauhalla.

Jokainen, joka on vastaan ottanut Herran Jeesuksen, saa kokea Jumalan armon ja omantunnon rauhan sydämessään, koska synnit ovat anteeksiannetut Hänen armostaan.

"Ja sanokaa Arkippukselle: "Ota vaari virasta, jonka olet saanut Herrassa, että sen täysin toimitat." Kol.4:17

Filemonin rakkaus ja usko; 1:4-7

"Minä kiitän Jumalaani aina, muistaessani sinua rukouksissani, sillä minä olen kuullut sinun rakkaudestasi ja uskostasi, joka sinulla on Herraan

Jeesukseen ja kaikkia pyhiä kohtaan; ja rukoukseni on, että sinun uskosi, se usko, joka on meille yhteinen, olisi väkevä kaiken hyvän tuntemisessa, mikä meillä Kristuksessa on.

Sillä minä olen saanut paljon iloa ja lohdutusta sinun rakkaudestasi, koska pyhien sydämet ovat virvoittuneet sinun kauttasi, veljeni." 1:4-7

"Minä kiitän Jumalaani aina, muistaessani sinua rukouksissani," 1:4
Kun Herra Jeesus teki leipä ihmeen, niin Hän ensin kiitti, siunasi, mursi ja jakoi. Ja kun ihminen antaa koko elämänsä Herralle, niin Hän ensimmäiseksi kiittää saadessaan sinut, sitten Hän siunaa, vaikka olisit vielä kuinka synneissä. Sitten Hän alkaa rakkauden tulellaan sinua puhdistaa ja murtamaan ja jos pysyt Herran armon koulussa, niin sinulla on lopuksi mitä jakaa.

Samoin apostoli alkaa kiitoksella Jumalan rakkaudessa jokaisesta pelastetusta, Herran armollisista töistä. Paavali eli lähellä Herraa, ja siksi hän rukoili runsaasti jokaisen puolesta, että Jumalan tahto saisi jokaisen kohdalla täysimääräisesti toteutua.

Herran tahdon toteutumisen ohella Hän rukoili Jumalan tuntemusta ja kasvua ja vahvistumista Herran armossa.

"Minä kiitän Jumalaani aina teidän tähtenne siitä Jumalan armosta, joka on annettu teille Kristuksessa Jeesuksessa, että kaikessa olette rikastuneet Hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa, sen mukaan kuin todistus Kristuksesta on teissä vahvistettu, niin ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa, teidän odottaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestystä.

Hän on myös vahvistava teitä loppuun asti, niin että te olette nuhteettomat meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen päivänä." 1.Kor.4:4-8

"Sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan, en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani, anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen Hänen tuntemisessaan ja valaisisi teidän sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon Hän on teidät kutsunut, kuinka suuri Hänen perintönsä kirkkaus Hänen pyhissään ja mikä Hänen Voimansa ylenpalttinen suuruus meitä kohtaan, jotka uskomme - sen Hänen väkevyytensä Voiman vaikutuksen mukaan, jonka Hän vaikutti Kristuksessa, kun Hän herätti Hänet kuolleista ja asetti Hänet oikealle puolellensa taivaissa, korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa." Ef.1:15-21

"sillä minä olen kuullut sinun rakkaudestasi ja uskostasi, joka sinulla on Herraan Jeesukseen ja kaikkia pyhiä kohtaan;" 1:5

Raamatun ensimmäinen käsky on rakastaa Herraa sinun Jumalaasi kaikesta sydäimestäsi, mielestäsi ja voimastasi ja tämä on kaiken lähimmäisrakkauden perusta, että voimme rakastaa kaikkia ihmisiä, jopa vihamiehiämme ja vasta kolmannella sijalla on itse.

Filemonin uskon kohteena oli Herra Jeesus ja rakkaus kaikkia Herran pyhiä kohtaan. Ja hänellä oli luja usko Herraan Jeesukseen ja usko näkyi myös rakkauden tekoina ja rakkauden lähde on usko Jumalaan.

"Uuden käskyn Minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin Minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne.

Siitä kaikki tuntevat teidät Minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus." Joh.13:34-35

"ja rukoukseni on, että sinun uskosi, se usko, joka on meille yhteinen, olisi väkevä kaiken hyvän tuntemisessa, mikä meillä Kristuksessa on." 1:6 Jumalan vaikuttamat rakkauden teot tulisi näkyä uskon elämässä niin, että ihmiset näkisivät Jumalan rakkauden, joka vetäisi heitä etsikkoaikana pelastukseen.

Apostolin rukouksena oli, että Filemon antaisi uskonsa näkyä rakkauden tekoina niin, että ihmiset ymmärtäisivät, millaisia rikkauksia heillä on Kristuksessa.

Elämme hyvin itsestä lopunaikaa juuri ennen Herramme takaisin tulemusta ja tämä on täysin vastakkaista, mitä apostoli on edellä opettanut.

"Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: Yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet; ja Hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan Hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut." 2.Kor.5:14-15

"Rakkaani, niinkuin outoja ja muukalaisia minä kehoitan teitä pidättymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan, ja vaeltamaan nuhteettomasti pakanain keskuudessa, että he siitä, mistä he parjaavat teitä niinkuin pahantekijöitä, teidän hyvien tekojenne tähden, niitä tarkatessaan, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä." 1.Piet.2:11-12

"Sillä minä olen saanut paljon iloa ja lohdutusta sinun rakkaudestasi, koska pyhien sydämet ovat virvoittuneet sinun kauttasi, veljeni." 1:7
Paljon iloa ~ kiitollisuuden ilon

Filemon oli varakas mies ja palveli varoillaan Herraa. Hän käytti hänelle uskottua omaisuuttaan uskonveljiensä ja sisariensa palvelemiseen. Hänen hyvyys ja rakkaus oli merkinnyt heille paljon.

Rakkaus, josta apostoli tässä puhuu, ei siis ollut suuntautunut häneen itseensä, vaan Herran omiin ja hän palveli myös kodissaan kokoontuvaa seurakuntaa varoillaan. Hän ei varmastikaan aavistanut miten hedelmällinen hänen rakkautensa oli, niin että hänen rakkautensa teot tulivat tietoon jopa meren toisella puolella ja toisivat siunausta Paavalin selliin saakka, Roomaan.

Rakkaus ylettyy pitkälle aina ikuisuuksiin asti, eikä koskaan katoa ja jää häviölle.

"Ja sen jälkeen Hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja saarnasi ja julisti Jumalan valtakunnan evankeliumia; ja ne kaksitoista olivat Hänen kanssansa, niin myös muutamia naisia, jotka olivat parannetut pahoista hengistä ja taudeista: Maria, Magdaleenaksi kutsuttu, josta seitsemän riivaajaa oli lähtenyt ulos, ja Johanna, Herodeksen taloudenhoitajan Kuusaan vaimo, ja Susanna ja useita muita, jotka palvelivat heitä varoillansa." Luuk.8:1-3

"Paljon minulla on luottamusta teihin, paljon minulla on kerskaamista teistä; olen täynnä lohdutusta, minulla on ylenpalttinen ilo kaikessa ahdingossamme." 2.Kor.7:4

Vetoomus Onesimuksen puolesta; 1:8-21

"Sentähden, vaikka minulla Kristuksessa on paljon rohkeutta käskeä sinua tekemään, mitä tehdä tulee, niin rakkauden tähden minä kuitenkin mieluummin pyydän, ollen tämmöinen kuin olen, minä vanha Paavali, ja nyt

myös Jeesuksen Kristuksen vanki - pyydän sinua poikani puolesta, jonka minä kahleissani synnytin, Onesimuksen puolesta, sinulle ennen hyödyttömän, mutta nyt sekä sinulle että minulle hyödyllisen; hänet minä lähetän sinulle takaisin, hänet, se on: oman sydämeni. Olisin tahtonut pidättää hänet tykönäni, että hän sinun sijassasi olisi palvellut minua, joka olen evankeliumin tähden kahleissa; mutta ilman sinun suostumustasi en tahtonut tehdä mitään, ettei hyvyytesi olisi ikäänkuin pakollinen, vaan vapaaehtoinen.

Sillä ehkäpä hän sentähden joutui eroamaan sinusta ajaksi, että saisit hänet takaisin iäksi, ei enää orjana, vaan orjaa enempänä: rakkaana veljenä, ylen rakkaana jo minulle, kuinka paljoa enemmän sitten sinulle, sekä ihmisenä että Herran omana!

Jos siis pidät minua toverinasi, niin ota hänet luoksesi niinkuin minut; mutta jos hän on tehnyt sinulle jotakin vääryyttä tai on sinulle jotakin velkaa, niin pane se minun laskuuni.

Minä, Paavali, kirjoitan omalla kädelläni: "Minä sen maksan"; saattaisinpä sanoa: pane se omaan laskuusi; sillä sinä olet minulle velkaa oman itsesikin.

Niin, veljeni, jospa saisin sinusta hyötyä Herrassa; virvoita sydäntäni Kristuksessa.

Luottaen kuuliaisuuteesi minä kirjoitan sinulle, ja minä tiedän, että sinä teet enemmänkin, kuin mitä sanon." 1:8-21

"Sentähden, vaikka minulla Kristuksessa on paljon rohkeutta käskeä sinua tekemään, mitä tehdä tulee," 1:8

Paavali vetoaa apostolina Kristuksessa, että hän on luotettava, ja siksi hän perustelee vetoamuksensa Jumalan rakkaudessa, joka on meille annettu Kristuksessa. Tässä näkyy rakkauden viisaus ja hienotunteisuus sitä kohtaan, jota tulee auttaa, eikä ongelmaa tulee enää suurentaa. Rakkautta ei voi pakottaa, mutta se uhrautuu vapaaehtoisesti, kun näkee todellisen avun tarpeen.

"Olkoon rakkaus vilpitön, kammokaa pahaa, riippukaa hyvässä kiinni. Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne. Älkää harrastuksessanne olko veltot; olkaa hengessä palavat; palvelkaa Herraa.

Olkaa toivossa iloiset, ahdistuksessa kärsivälliset, rukouksessa kestävätkä.

Pitäkää pyhien tarpeet ominanne; harrastakaa vieraanvaraisuutta."

Room.12:9-13

"niin rakkauden tähden minä kuitenkin mieluummin pyydän, ollen tämmöinen kuin olen, minä vanha Paavali, ja nyt myös Jeesuksen Kristuksen vanki - " 1:9

Olisi outoa, jos Filemon olisi torjunut sellaisen vanhan miehen pyynnön, joka oli jo niin kauan aikaa kokosydämisesti palvellut Mestariaan. Minä vanha Paavali, hän siis vetoaa rakkaudellaan Kristuksessa ja on arveltu hänen ikäänsä. Stefanuksen kivittämisen aikana hänet mainitaan nuoreksi mieheksi. Toiset ovat arvelleet noin 60 vuotias, mutta itse tulkitsen hänet noin 70-80 vuotiaaksi, koska 60 vuotiaasta ja siitä alle käytetään nimitystä nuoret lesket. Tässä on kysymyksessä myös vanhan miehen kunnioituksesta ja pyynnöstä, jolla on runsaasti elämän kokemusta ja viisautta kertynyt Herran yhteydessä, sekä apostolisesta arvovallasta.

"Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, Hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä minun kanssani vaivaa evankeliumin tähden, sen mukaan kuin Jumala antaa Voimaa, Hän, joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja, mutta nyt ilmisaatettu meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ilmestymisen kautta, joka kukisti kuoleman ja toi valoon elämän ja katoamattomuuden evankeliumin kautta, jonka julistajaksi ja apostoliksi ja opettajaksi minä olen asetettu." 2.Tim.1:8-11

"pyydän sinua poikani puolesta, jonka minä kahleissani synnytin, Onesimuksen puolesta," 1:10

Orja Onesimus oli karannut isännältään ja lopulta hän päätyi Roomaan, jossa hän tapasi Paavalin vankilassa. Emme tiedä tarkalleen, miten kaikki on tapahtunut ja mistä karannut orja on saanut matkarahat. Mutta kaikki yhdessä vaikuttavat niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat. Kyse oli siis Jumalan johduksesta, kuinka Hän kääntää asiat parhain päin. Ja tämän seurauksena Onesimus kääntyi Herraan uskovaksi. Monet sotilaitkin saivat Paavalin vankeuden johdosta kokea pelastuksen Onesimuksen ohella. Orja Onesimus sai kokea synnin orjuuden vankilasta vapautumisen. Paavali oli siis ollut esirikouksessa Onesimuksen puolesta ja nyt hän oli pelastettu Jumalan valtakuntaan.

"Sillä vaikka teillä olisi kymmentuhatta kasvattajaa Kristuksessa, niin ei teillä kuitenkaan ole monta isää; sillä minä teidät synnytin evankeliumin kautta Kristuksessa Jeesuksessa.

Kehoitan siis teitä: olkaa minun seuraajiani." 1.Kor.4:15-16

"Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä, tahtoisinpa nyt olla teidän tykönänne ja äänenikin muuttaa! Sillä minä olen aivan ymmällä teistä." Gal.4:19-20

"Hänet minä lähetän teidän tyköne juuri sitä varten, että saisitte tietää tilamme, ja että hän lohduttaisi teidän sydämiänne; ja myös Onesimuksen, uskollisen ja rakkaan veljen, joka on teikäläisiä; he ilmoittavat teille, kuinka täällä kaikki on." Kol.4:8-9

"sinulle ennen hyödyttömän, mutta nyt sekä sinulle että minulle hyödyllisen;" 1:11

Onesimus merkitsee hyödyllinen ja nyt hänestä oli tullut apostolin hengellinen poika ja hän oli ennen uskoon tuloaan isännälle hyödytön, mutta nyt hyvin hyödyllinen ja tarpeellinen.

Koska Onesimus oli karannut orja, hän ei voinut olla isännälleen hyödyksi. Nyt uskoon tulonsa jälkeen hänestä oli hyötyä sekä hänelle että Paavalille ja oli palvellut apostolia vankilassa.

Nyt uskoon tulonsa jälkeen hän tahtoi palvella isäntäänsä toisin kuin ennen. Vain Hänen kädessään voi hyödytön luste muuttua nisuksi.

Martin Luther on todennut: "Jokainen meistä on Kristuksen Onesimus".

"hänet minä lähetän sinulle takaisin, hänet, se on: oman sydämeni." 1:12 Hänestä oli paljon hyötyä apostolille, joka mielellään olisi pitänyt hänet luonaan, mutta katsoi oikeammaksi lähettää hänet takaisin Filemonin tykö. Siksi apostoli päätti kirjoittaa tämän kirjeen, jossa hän pyytää Filemonia armahtamaan orjaa. Ja tässä luottamuksessa hän vetoaa Filemonin rakkauteen Kristuksessa.

Paavali tunsii Onesimuksen hyvin läheiseksi ja rakasti tätä kuin omaa poikaansa. Ja hänet lähetetään takaisin, mutta ei enää yksin, vaan osa

apostolista oli mukana, nimittäin Paavalin kirje Filemonille. Yksikään karannut orja on tuskin palannut isäntänsä luo parempi suositus mukaan. "Joka ottaa tykönsä teidät, se ottaa tykönsä Minut; ja joka ottaa Minut tykönsä, ottaa tykönsä Hänet, joka on Minut lähettänyt." Matt.10:40
 "Totisesti, totisesti Minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka Minä lähetän, se ottaa vastaan Minut; mutta joka ottaa vastaan Minut, se ottaa vastaan Hänet, joka on Minut lähettänyt." Joh.13:20

"Olisin tahtonut pidättää hänet tykönäni, että hän sinun sijassasi olisi palvellut minua, joka olen evankeliumin tähden kahleissa;" 1:13
 Onesimuksen tultua uskoon Paavali ei epäröinyt hetkeäkään. Orjan oli palattava takaisin isäntänsä luo, jonka tyköä hän oli karannut. Lakikin vaati, että sen, joka ottaa vastaan karanneen orjan, tuli lähettää hänet takaisin omistajalleen. Mutta apostoli olisi mielellään pitänyt hänet luonaan, koska hän oli hyvin tarpeellinen ja oli kirjoitus- ja lukutaitoinen ja siten avulias. Mutta kirje Filemonille täytyi viedä ja niin palata takaisin.

On todella huomion arvoista, että Jumala oli antanut ja uskonut karanneelle orjalle näin vaativan tehtävän viedä apostoli Paavalin kirje Filemonille. Jumala luotti karanneeseen orjaan!

"mutta ilman sinun suostumustasi en tahtonut tehdä mitään, ettei hyvyytesi olisi ikäänkuin pakollinen, vaan vapaaehtoinen." 1:14
 Jakeiden 10-14 tarkoitus on ennen kaikkea osoittaa Filemonille, että Onesimus on todella ollut avuksi ja hyödyksi.

Vaikka Paavalille oli tullut mieleen, että Onesimus olisi jäänyt hänen luokseen ja palvellut häntä, niin hän ei tahtonut menetellä omavaltaisesti ja hän ei tehnyt tässä asiassa mitään ilman Filemonin suostumusta.

Apostoli ei mainitse sanallakaan toivovansa, että Filemon lähettäisi orjan jälleen hänen luokseen. Päinvastoin hän uskoo itsekkin pian pääsevänsä vapaaksi ja silloin hän matkustaisi Kolossaan ja majoittuisi Filemonin luo.

"Sillä ehkäpä hän sentähden joutui eroamaan sinusta ajaksi, että saisit hänet takaisin iäksi," 1:15

Tämä ei ollut orjan tarkoitus hänen karatessaan, mutta Jumalalla oli senkin varalta suunnitelma. Orjan pako ja hänen isäntänsä tilapäinen menetys johtivat siihen, että Onesimus tuli uskoon, ja että hän saattoi palata isäntänsä luo entistä paremmin mahdollisuuksin. Jumalalla oli ollut tilanne hallinnassaan, ja Hän oli johtanut sen parhaimpaan mahdolliseen tulokseen ja niin saatiin Raamattuun vielä puuttuva Kirjoitus - Filemonin kirje.

"Ja Minä sanon teille: tehkää itsellenne ystäviä väärällä mammonalla, että he, kun se loppuu, ottaisivat teidät iäisiin majoihin." Luuk.16:9

"ei enää orjana, vaan orjaa enempanä: Rakkaana veljenä, ylen rakkaana jo minulle, kuinka paljoa enemmän sitten sinulle, sekä ihmisenä että Herran omana!" 1:16

Onesimus on nyt paljon enemmän kuin vain orja, hän on rakas veli Herrassa. Hänen vanha asemansa säilyy, mutta tästä lähtien siinä on uusi sisältö ja merkitys. Jumalan rakkaus antaa uuden mahdollisuuden, tarkoituksen ja suunnan elämälle. Onesimus on edelleen orja, mutta häntä ei pidetä persoonattomana omaisuutena, eikä työvälineenä, kuten tuohon aikaan Rooman valtakunnassa pidettiin. Nyt häntä kohdeltiin uskovana orjana ja veljenä Herrassa.

"Palvelijat, olkaa kuuliaisat maallisille isännillenne, pelossa ja vavistuksessa, sydämenne yksinkertaisuudessa, niinkuin Kristukselle, ei silmänpalvelijoina, ihmisille mieliksi, vaan Kristuksen palvelijoina, sydämeštänne tehden, mitä Jumala tahtoo, hyvällä mielellä palvelen, niinkuin palvelisitte Herraa ettekä ihmisiä, tietäen, että mitä hyvää kukin tekee, sen hän saa takaisin Herralta, olkoopa orja tai vapaa. Ja te isännät, tehkää samoin heille, jättäkää pois uhkaileminen, sillä tiedättehän, että sekä heidän että teidän Herranne on taivaissa ja ettei Hän katso henkilöön." Ef.6:5-9

"Kaikki, jotka ovat orjina ikeen alla, pitäkööt isäntiänsä kaikkea kunnioitusta ansaitsevina, ettei Jumalan Nimi ja oppi tulisi häväistyksi. Mutta ne, joilla on uskovaiset isännät, älkööt pitkö heitä vähemmässä arvossa sentähden, että he ovat veljiä, vaan palvelkoot heitä sitä mieluummin, koska he ovat uskovia ja rakastettuja ja harrastavat hyvän tekemistä. Tätä opeta ja tähän kehoita." 1.Tim.6:1-2

"Jos siis pidät minua toverinasi, niin ota hänet luoksesi niinkuin minut;" 1:17

Filemonin kirje oli kirjoitettu Roomasta palvelija Onesimuksen kanssa ja orjalle Jumala oli uskonut näin valtavan tehtävän viedä apostoli Paavalin kirje Filemonille. Ja tämä on taustana tässä voimakkaassa Jumalan rakkauden kehotuksessa ja kysymys on ensisijaisesti Jumalan Sanan vastaanottamisesta. Ja vasta toiseksi nyt apostoli pyytää, että Filemon ottaisi vastaan karanneen orjansa. Hän perustelee myös rakkauden vetoomustaan läheisellä ja luottamuksellisella ystävyydellään Filemonin kanssa. Jos Filemon pitää Paavalia rakkaana ystävänä, niin ottakoon hän myös Onesimuksen vastaan ja ennen kaikkea apostolin kirjeen, ja siksi hänen tulisi ottaa karannut ja uskoon tullut orja vastaan kuin ottaisi vastaan Paavalin, rakkaan veljen.

"mutta jos hän on tehnyt sinulle jotakin vääryyttä tai on sinulle jotakin velkaa, niin pane se minun laskuuni." 1:18

Onesimus oli hyvin hyödyllinen ja tarpeellinen apostolille, koska hän oli luku- ja kirjoitustaitoinen. Alkutekstit antavat ymmärtää, että hän olisi voinut olla apostolilla kirjuriina, koska Paavali oli vankeudessa ja mahdollisesti kahleissa.

Paavali Jumalan rakkaudessa vastaa kaikista orjan veloista, mitä hän oli aiheuttanut. Se ei välttämättä tarkoita sitä, että orja olisi varastanut jotakin isännältään karatessaan, mutta voidaan kuitenkin ajatella, että heidän välillään oli selvittämättömiä taloudellisia asioita. Tällä tarkoitetaan sitä, joka voidaan Filemonille katsoa aiheuttaneen siltä ajalta, jonka Onesimus on ollut poissa työstään. Rooman lain mukaan se, joka otti luokseen karanneen orjan, oli tästä menettelystä vastuussa, ja orjan omistaja voi haastaa hänet siitä oikeuteen.

"Minä, Paavali, kirjoitan omalla kädelläni: "Minä sen maksan"; saattaisinpä sanoa: pane se omaan laskuusi; sillä sinä olet minulle velkaa oman itsesikin." 1:19

Tässä taustalla on Filemonin uskoon tuleminen, joka tuli uskoon apostolin toiminnan kautta Efesossa.

Paavalin omakätinen kirjoitus on takeena siitä, että hän tulee maksamaan tämän mahdollisen velan. Mutta oikeastaan Filemon oli vielä suuremmassa rakkauden velassa Paavalille, koska hän sai kiittää apostolia pelastumisestaan.

Minä sen maksan - oli myös merkkinä Paavalin kirjeen aitoudesta, kun hän oli tämän itse omakätisesti kirjoittanut ja että se liitettäisiin pyhien Kirjoitusten joukkoon.

"Katsokaa, kuinka suurilla kirjaimilla minä omakätisesti teille kirjoitan!" Gal.6:11

"Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti. Tämä on merkkinä jokaisessa kirjeessäni; näin minä kirjoitan." 2.Tess.3:17

"Ja sitä kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, saivat kuulla Herran Sanan. Ja Jumala teki ylen voimallisia tekoja Paavalin kätten kautta, niin että vieläpä hikiliinoja ja esivaatteita hänen iholtansa vietiin sairasten päälle, ja taudit lähtivät heistä ja pahat henget pakenivat pois. Ja hän lähetti Makedoniaan kaksi apumiehistänsä, Timoteuksen ja Erastuksen, mutta jäi itse joksikin aikaa Aasiaan. Tähän aikaan syntyi sangen suuri melu siitä tiestä. Sillä eräs hopeaseppä, nimeltä Demetrius, joka valmisti hopeaisia Artemiin temppeliä, hankki sillä ammattilaisille melkoisia tuloja.

Hän kutsui kokoon nämä sekä muut, jotka sellaista työtä tekivät, ja sanoi: "Miehet, te tiedätte, että meillä on hyvä toimeentulomme tästä työstä; mutta nyt te näette ja kuulette, että tuo Paavali on, ei ainoastaan Efesossa, vaan melkein koko Aasiassa, uskotellut ja vietyt paljon kansaa, sanoen, etteivät ne ole jumalia, jotka käsillä tehdään. Ja nyt uhkaa se vaara, että ei ainoastaan tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi, vaan myöskin, että suuren Artemis jumalattaren temppeliä ei pidetä minäkään ja että hän menettää mahtavuutensa, hän, jota koko Aasia ja koko maanpiiri palvelee." Apt.19:10-12,22-27

"Niin, veljeni, jospa saisin sinusta hyötyä Herrassa; virvoita sydäntäni Kristuksessa." 1:20

Paavali vetoaa vielä Filemoniin veljenä yhteisessä uskossa. Ja nyt apostoli pyytää itseään, vaikka hänen rakkauden vetoamuksensa Onesimuksen puolesta koskee häntä itseäänkin mitä suurimmassa määrin. Jos Filemon ottaa orjan vastaan veljenä Herrassa apostoli itsekin hyötyy ja saa rukousvastauksen ja Herran työ tulee tehdyksi. Rakkaus ei jää koskaan häviölle!

"Luottaen kuuliaisuuteesi minä kirjoitan sinulle, ja minä tiedän, että sinä teet enemmänkin, kuin mitä sanon." 1:21

Rakkaus voi vedota luottavaisesti, koska se kulkee mielellään toisenkin virstan matkan ja ottaa tehdäkseen enemmän kuin pyydetään. Sana enemmän ei tarkoita orjan vapautumista orjuudesta, eikä orjan lähettämistä takaisin Roomaan, koskapa Paavali arveli vapautuvansa pian. Sen sijaan se viittaa ennen kaikkea Jumalan rakkauteen, joka on kyllin, kaikkeen riittävä ja on suurin.

"Sentähden minä notkistan polveni Isän edessä, josta kaikki, millä Isä on, taivaissa ja maan päällä, saa Nimensä, että Hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, Voimassa vahvistua Hänen Henkensä kautta ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne niin, että te rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on, ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä; että tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä.

Mutta Hänelle, joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen Voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa, Hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen." Ef.3:14-21

Loppu-tervehdykset ja apostolinen Herran siunaus; 22-25

"Lisäksi vielä: valmista minulle maja luonasi; toivon näet, että minut rukoustenne kautta lahjoitetaan teille.

Tervehdyksen lähettävät sinulle Epafras, minun vankitoverini Kristuksessa Jeesuksessa, Markus, Aristarkus, Deemas ja Luukas, jotka ovat minun työtovereitani.

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa. Amen" 1:22-25

"Lisäksi vielä: valmista minulle maja luonasi; toivon näet, että minut rukoustenne kautta lahjoitetaan teille." 1:22

Maja - majapaikka; Sanaa luonasi ei alkuteksti tunne

Paavalin toivomus tavata Filemon on hyvä kannustin sille, että hän toteuttaa kirjeessä mainitut asiat. Hänellä oli tilava talo, koska seurakuntakin kokoontui hänen kodissaan ja on mahdollista, että apostolilla olisi matkatovereita mukanaan, ja siksi oli hyvä ilmoittaa mahdollisesta tulostaan jo etukäteen.

Filemonin vieraanvaraisuus riitti kaikille ja hänellä oli avara sydän - Rakkaus palvelee ja on aulis.

"Pitäkää pyhien tarpeet ominanne; harrastakaa vieraanvaraisuutta." Room.12.13

"Tervehdyksen lähettävät sinulle Epafras, minun vankitoverini Kristuksessa Jeesuksessa," 1:23

Tervehdykset osoitetaan Filemonille ja on mahdollista, että nämä, jotka olivat Paavalin luona, tunsivat Filemonin henkilökohtaisesti.

Epafras mainitaan erikseen, koska tämä oli seurakunnan kaitsija Frygiassa ja oli myös Kolossan seurakunnassa Herran Jeesuksen palvelija.

"Teille lähettää tervehdyksen Aristarkus, minun vankitoverini, ja Markus, Barnabaan serkku, josta olette saaneet ohjeita - jos hän tulee teidän tyköne, niin ottakaa hänet vastaan - ja Jeesus, jota sanotaan Justukseksi; nämä ovat ympärileikatuista ainoat, jotka ovat olleet minun auttajani työssä Jumalan valtakunnan hyväksi, ja he ovat olleet minulle lohdutukseksi.

Tervehdyksen lähettää teille teikäläinen Epafras, Jeesuksen Kristuksen palvelija, joka rukouksissaan aina taistelee teidän puolestanne, että te pysyisitte täydellisinä ja täysin vahvoina kaikessa, mikä on Jumalan tahto.

Sillä minä annan hänestä sen todistuksen, että hän näkee paljon vaivaa teidän hyväksenne ja niiden hyväksi, jotka ovat Laodikeassa, sekä niiden, jotka ovat Hierapolissa.

Luukas, rakas lääkäri, lähettää teille tervehdyksen, niin myös Deemas." Kol.4:12-14

"Markus, Aristarkus, Deemas ja Luukas, jotka ovat minun työtovereitani." 1:24

Nämä henkilöt siis mainitaan edellä Kolossalaiskirjeessä. Siinä mainitaan myös Justus Jeesus, joka oli roomalainen kristitty.

Häntä ei enää mainita apostolin terveisissä, koska hän ei ollut todennäköisesti Filemonin henkilökohtainen tuttu. Markus Johannes oli kerran jättänyt Paavalin ja nyt hän oli tämän läheisimpiä ystäviä ja työtovereita. Välikirje oli aikoinaan aiheutunut apostolin kanssa sen takia, että Jumala ei ollut tarkoittanut Markukselle apostolisia kärsimyksiä, ja siksi Paavali valitsi Silaan ensimmäiselle lähetysmatkalleen, eikä Markus Johannesta. Deemas oli hetkeksi luopunut työstään rakastuessaan tähän maailmaan, mutta nyt hän oli täysin mukana toiminnassa.

"Kun Pietari tointui, sanoi hän: "Nyt minä totisesti tiedän, että Herra on lähettänyt enkelinsä ja pelastanut minut Herodeksen käsistä ja kaikesta, mitä Juudan kansa odotti".

Ja päästyään siitä selville hän kulki kohti Marian, Johanneksen äidin, taloa, sen Johanneksen, jota myös Markukseksi kutsuttiin. Siellä oli monta koolla rukoilemassa.

Ja kun Pietari kolkutti eteisen ovea, tuli siihen palvelijatar, nimeltä Rode, kuulostamaan; ja tunnettuaan Pietarin äänen hän illossansa ei avannut eteistä vaan juoksi sisään ja kertoi Pietarin seisovan portin takana.

He sanoivat hänelle: "Sinä hourit". Mutta hän vakuutti puheensa todeksi. Niin he sanoivat: "Se on hänen enkelinsä".

Mutta Pietari kolkutti yhä; ja kun he avasivat, näkivät he hänet ja hämmästyivät." Apt.12:11-16

"Niin he Pyhän Hengen lähettäminä menivät Seleukiaan ja purjehtivat sieltä Kyproon.

Ja tultuaan Salamiiseen he julistivat Jumalan Sanaa juutalaisten synagogissa, ja heillä oli mukanaan myös Johannes, palvelijana." Apt.13:4-5

"Koeta päästä pian tulemaan luokseni.

Sillä tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena jätti minut Deemas ja matkusti Tessalonikaan, Kreskes meni Galatiaan ja Tiitus Dalmatiaan. Luukas yksin on minun kanssani.

Ota Markus mukaasi ja tuo hänet tänne, sillä hän on minulle hyvin tarpeellinen palvelukseen." 2.Tim.4:9-11

"Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa." 1:25 Kirje tulisi päättä - Amen; Luther 1540; Biblia; Novum Testamentum Sana teidän ei koske ainoastaan Filemonia, vaan myös koko Kristuksen ruumista, Jumalan seurakuntaa. Apostoli päättää rakkaudellisen kirjeen Jumalan iäti kestävään ja kaikki riittävään armoon, että se saisi olla aina heidän kanssaan. Herra Jeesus Kristus on kaiken armon lähde!

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Joissakin teksteissä on loppumainintana: "Kirje Filemonille kirjoitettu Roomasta palvelija Onesimuksen kanssa". Biblia

On armo suuri (John Newton 1725-1807)

On armo suuri ihmeinen, se muutti sydämen
mä kuuro sokea sain ihmeen kokea.
Nyt kuulla nähdä voin.

Tää armo poisti tuomion, toi rauhan tuntohon.
Sen hetken muistan ain, kun Herran armon sain.
Nyt siihen luotan vain.

Kun vaarat vaanii tiellä maan, saan käydä suojassaan.
Tää armo varjelee ja tieni valaisee,
kun kuljen taivaaseen.

On siellä juhla voittajain ja päivä kestää ain.
Kun vuosituhannen soi laulu pyhien,
se alkusoitto vain.